

Forslag

til

Lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

(Om forhøjelse af personfradrag m. v.).

Fremsat den 5. november 1965 af *indenrigsministeren*.

§ 1.

I lov vedrørende personlig skat til kommunen, jfr. lovbekendtgørelse nr. 83 af 29. marts 1965, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes som nyt stykke efter stk. 4:

„*Stk. 5.* Personer, der uden at bevare bopæl her i landet tager ophold i Grønland, og som i henhold til lovgivningen om statsskat er undergivet fuld skattepligt til staten, er i samme omfang pligtige at svare kommuneskat. Skatten svares til den kommune, der ved de pågældendes udrejse til Grønland var berettiget til den dem påhvilende opholdskommuneskat, såfremt en sådan kommune findes, og ellers til den kommune, i hvilken statsskatteansættelsen finder sted. Ydes der henstand med opkrævningen af statsskatten i tilfælde, hvor det må anses

for godtgjort, at opholdet i Grønland bliver af en sådan varighed, at skattepligten ophører, indrømmes der tilsvarende henstand med opkrævningen af kommuneskatten.“

2. I § 9, *stk. 2, a)*, ændres „4.500 kr.“ til: „6.000 kr.“ og „2.500 kr.“ til: „3.000 kr.“.

3. I § 9 a, *stk. 3, 1. punktum*, ændres „4.000 kr., 3.500 kr. eller 3.000 kr.“ til: „5.000 kr. eller 4.000 kr.“.

4. I § 9 a, *stk. 3, 2. punktum*, ændres „2.500 kr., 2.000 kr. og 2.000 kr.“ til: „2.500 kr. og 2.000 kr.“.

§ 2.

Loven har virkning fra og med skatteåret 1966-67.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved nærværende lovforslag foreslås for det første, at personer, der rejser til Grønland for en kortere periode, skal være kommuneskattepligtige i samme omfang, som de vil blive statsskattepligtige, såfremt de herhen hørende bestemmelser i det af finansministeren den 6. oktober 1965 fremsatte forslag til lov om ændring i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten gennemføres. Endvidere foreslås en forhøjelse af de personfradrag, der skal foretages, forinden kommuneskatten beregnes.

Indenrigsmin. 6. kt. j. nr. 6005-65

Ad § 1.

Til nr. 1.

Bestemmelsen tilsigter at imødegå den skattemæssige forskelsbehandling, der efter de gældende regler er mellem på den ene side forsørgere, der normalt bevarer bopæl her i landet under deres grønlandsophold og som følge deraf er kommuneskattepligtige under dette ophold, og på den anden side ugifte, der normalt er skattefri som følge af bopælsopgivelse. Med hensyn til reglerne for beskatning

af personer, der tager midlertidigt ophold i Grønland, henvises i øvrigt til de udførlige bemærkninger i forslaget til ændring af ligningsloven, jfr. ovenfor. For så vidt angår spørgsmålet om, hvilken kommune der skal være berettiget til kommuneskatten under de pågældendes grønlandsophold, har man fundet det naturligt at lade skatten tilfalde den kommune, hvortil de pågældende ved deres udrejse var pligtige at svare opholdskommuneskat, idet de jo normalt må antages at have et vist tilhørsforhold til denne kommune. Såfremt de ikke svarer kommuneskat ved udrejsen, foreslås det af praktiske grunde at lade den kommune, i hvilken statsskatteansættelsen finder sted, få kommuneskatten under grønlandsopholdet.

Det foreslås endvidere, at der skal indrømmes henstand med opkrævningen af kommuneskatten, såfremt der ydes henstand med statsskatten som følge af, at det må anses for godtgjort, at opholdet i Grønland vil blive af en sådan varighed (2 år eller derover), at skattepligten ophører.

Til nr. 2-4.

Forinden beregning af kommuneskat foretages, nedsættes hver skatteydere skattepligtige indkomst — foruden med et eventuelt hustrufradrag efter de ved statsskattens beregning til enhver tid gældende regler — med et bundfradrag, personfradraget. Der findes for tiden 4 sæt personfradrag, nemlig 4.500 kr./2.500 kr., 4.000 kr./2.500 kr., 3.500 kr./2.000 kr. og 3.000 kr./2.000 kr., henholdsvis for forsørgere og for andre skatteydere. Af landets i alt 1.344 kommuner anvender 150 kommuner (de større byer, disses omegnskommuner samt større sognekommuner) *obligatorisk* det største fradrag på 4.500 kr./2.500 kr. De øvrige kommuner har valg-

frihed mellem dette fradrag og de øvrige 3 fradrag. 112 kommuner har valgt det største fradrag, 97 kommuner fradraget på 4.000 kr./2.500 kr., 126 kommuner fradraget på 3.500 kr./2.000 kr., medens de resterende 859 kommuner har valgt det laveste fradrag på 3.000 kr./2.000 kr.

Personfradragene har været uændret siden skatteåret 1961-62, hvorfor regeringen har fundet det rimeligt, at der nu foretages en vis regulering af disse skattefri bundfradrag. I forbindelse hermed foreslås antallet af personfradragssæt reduceret, idet der næppe kan antages at være noget større behov for fortsat at opretholde 4 sæt. Efter forslaget bliver der herefter 3 sæt personfradrag, nemlig 6.000 kr./3.000 kr., 5.000 kr./2.500 kr. og 4.000 kr./2.000 kr., således at de kommuner, for hvilke fradraget 4.500 kr./2.500 kr. nu er obligatorisk, fremtidig skal anvende fradraget 6.000 kr./3.000 kr., medens de øvrige kommuner vil kunne vælge mellem dette fradrag og de 2 øvrige fradrag.

Virkningen af, at en kommunes personfradrag forhøjes, vil — alt andet lige — være, at beskattings- eller udskrivningsprocenten må sættes op, idet summen af de indtægter, der beskattes (skalaindkomsterne), formindskes, således at man for at opnå det samme provenu må anvende en større procent. For de mindre indtægters vedkommende vil den skattelettelse, som følger af de reducerede skalaindkomster, overstige den skattestigning, der skyldes beskattings- eller udskrivningsprocentens forhøjelse, således at resultatet for disse indtægter bliver en nedsættelse af kommuneskatten, medens forholdet for indtægter, der ligger over en vis grænse, vil blive det omvendte, idet de foreslåede forhøjelser af personfradragene gennemgående dog kun vil medføre relativt beskedne skattestigninger.